

Kobylístek

Nábor ministrantů	5
Svatodušní nověna a vigilie	5
Noc kostelů	6
Sůl Země, Jára Vracovský	7
Moje cesta ke křtu	11
Rozhovor s odcházejícími SDB	24

První svaté přijímání dětí

22. května 2022

Něco málo od srdce

Milí Kobylisičáci, po dlouhých patnácti letech se v srpnu postěhuji z Kobylis do Brna-Líšně. Dovolte mi k tomu napsat několik teplých lidských slov.

Je mi zde docela dobře a tedy neutíkám. Přesto mi tato změna dává smysl. Díky Bohu jsem docela zdravý a mohu tedy pro Něho ještě něco udělat. Práce na novém místě je posláním naší salesiánské provincie, a když to zvládnou, zaradují se, že ještě nejsem páprda.

Teď trocha filosofie. Své končící kobyliské období bych charakterizoval slovem vystrážlivění a to na více frontách – ve společnosti, v církvi, u salesiánů i v osobním životě. Došlo mi, že Čechové a jejich politici nejsou ti nejlepší na světě, naše církev nemůže žít jen ze vzpomínek na své hrdiny z totality, salesiáni jsou někdy i bezradní a já nezvládnou všechno, co bych chtěl. To mi připomnělo, že dobré změny je třeba odpracovat a něco i obětovat a začít musím holt sám od sebe. Někdy jsem bezradně stál s prázdnými rukama a najednou koukám, že tu prázdnotu naplnil Pán Bůh. Kupodivu měl občas i něco na skladě. Díky všem, kteří jste mi pomáhali jak pracovně, tak i v osobním životě.

Co na závěr? No – věřím v přímělu Ježíšovy matky Marie. Ale zase. Kdysi dávno by se mi to říkalo mnohem snadněji, protože mám dojem, že dnes jaksi až moc přesně víme, co si Maria přeje a co ne. Pro mě je především matkou a moudrou učitelkou, jemnou, citlivou, diskrétní, trpělivou sestrou. Ví, co je pro mě dobré, ale nehartusí, když blbnu a ještě to nevidím. Rozloučím se tedy modlitbou, kterou oslovil Marii básník Jaroslav Seifert. Jistě vám nebude vadit, že v Kobylisích cituji rodilého Žižkováka.

Ty jejíž bosá chodidla kráčeji v květnu mezi stromy a šlapou ďáblu na křídla, plač za toho, jenž zdráhá se, jediná slza na Tvé řase i kletbu nad střechami zlomí.

Jožka Kopecký

Telefonní číslo na kněze ve farnosti

283 029 165

Dovoláte se faráři nebo farnímu vikáři (lze volat i mimo hodiny pro veřejnost)

Osobní schůzku s knězem je lepší domluvit předem telefonicky nebo e-mailem farnost.kobylisy@sdb.cz

Farní kancelář
hodiny kněze pro veřejnost

pondělí	14.00–18.00	Pavel Šimůnek
středa	9.00–12.00	František Blaha
pátek	9.00–12.00	Radek Gottwald

K osobní schůzce přijďte na salesiánskou recepci (lze přijít i bez předchozí domluvy, případně se vám ozvou zpět).

Pokud chcete o něčem hovořit s konkrétním knězem, domluvte se s ním osobně.

Výuka náboženství – základů křesťanství v novém školním roce

Srdečně zveme děti na výuku náboženství v novém školním roce.

K výuce ve **farních prostorách** se můžete přihlásit obdobně jako do kroužků od 1. září od 9.00 na webové stránce: stredisko-kobylysy.iddm.cz, výuka bude pro účastníky zdarma. Děti, které již chodily v tomto školním roce, obdrží informace e-mailem o předběžném přihlašování.

Do výuky probíhající **na školách** budou rodiče hlásit své děti vyplněním papírové přihlášky. Najdete ji u dětské vývěsky koncem srpna, kde ji pak můžete vyplněnou vložit do schránky. Přihláška bude ke stažení i na farním webu, kde bude také rozvrh na nový školní rok.

Výuka náboženství probíhá pro děti od předškolního věku (ve skupině těchto nejmenších za přítomnosti rodičů) po žáky od první do deváté třídy základní školy. Jednotlivé skupiny jsou rozděleny podle ročníků. Některé skupiny tvoří děti z více ročníků spojených dohromady. Obsahem výuky je seznámení s poselstvím biblických příběhů, křesťanskými hodnotami, křesťanskými svátky a praktickým životem z víry. Ve skupinkách pracujeme pomocí různých materiálů, metod a přístupů. Společně si povídáme, hrajeme a tvoříme. Své místo při setkání má také modlitba. Se staršími dětmi zapojujeme do programu více diskusí a jejich spoluúčast při tvorbě i průběhu programu setkání. Především se snažíme o vytvoření přátelské atmosféry, kde je každý vítán. Hodiny náboženství jsou pro každého, kdo se přihlásí, není tedy nutné být věřící či chodit do kostela.

Tomáš Redlich
koordinátor výuky náboženství
farnost.kobylysy@sdb.cz
283 029 141, 777 053 394

Příprava dětí na svaté přijímání

Příprava dětí na přijetí Ježíše v Eucharistii má být vyvrcholením rodinné přípravy a přípravy při výuce náboženství. Obvykle se u nás připravují děti navštěvující 3. třídu či vyšší. Je velmi žádoucí, aby navštěvovaly alespoň druhým rokem výuku náboženství ve škole nebo u nás ve farnosti. Příprava probíhá v kostele a má dvě fáze. První jen pro rodiče – pět setkání vždy druhé pondělí v měsíci. Začínat bude v pondělí 7. listopadu 2022 v 19.10 po večerní mši svaté. Druhá fáze je příprava dětí i s rodiči – sedm setkání vždy ve středu po dětské mši svaté od 5. dubna 2022 v 17.40 v kostele. Počítáme také se společným víkendem a se setkáním s každým dítětem a jeho rodiči buď v Salesiánském centru, anebo u vás doma. Slavnost 1. svatého přijímání plánujeme na 21. května 2023. Přihlášky jsou na webu farnosti (Příprava dětí na 1. přijímání je pod záložkou Život farnosti).

František Blaha

Příprava dospělých na křest a další svátosti

V rubrice Ohlédnutí květnového a červnového Kobylistku jste se mohli dočíst střípky z cesty některých, kteří byli letos o Velikonocích pokřtěni či biřmováni. Chci pozvat a povzbudit všechny, kteří uvažují o přípravě na křest nebo ještě nepřijali Eucharistii, aby se nebáli ozvat, nezávazně si popovídat a setkat se mnou třeba už před prázdninami nebo během nich. Pokud o někom takovém víte ze svého okolí, tak jim prosím moje pozvání předejte. Společná příprava bude zahájena (dá-li Pán) od října.

František Blaha
604 365 458, fxblaha@sdb.cz

Nábor ministrantů

Od nového školního roku otevíráme ministrantské schůzky pro nové zájemce. Zveme mezi sebe kluky školního věku. Schůzky se konají ve středu před dětskou bohoslužbou. Na programu jsou témata ze slavení liturgie, sport, hry a modlitba. Zájemci se mohou hlásit u P. Václava Jiráčka.

Václav Jiráček
jiracek@sdb.cz

Z jednání pastorační rady farnosti 3. 4. 2022

V neděli 3. dubna 2022 se sešla pastorační rada farnosti. Po úvodní modlitbě byla informována o ubytovaných ukrajinských uprchlících (tj. maminkách a dětech) v Salesiánském centru a příležitostech, které se jim v rámci centra nabízí. (O krytí nákladů jsou farníci pravidelně informováni v Kobylistkách.) Rada byla seznámena s výsledky hospodaření farnosti za uplynulý rok a plánovaných opravách fasády. Proběhlo sdílení názorů, zda žádat o prodloužení funkčního období rady kvůli omezenému setkávání v době koronaviru. Poté jsme po přečtení 1 Kor 12,4-13 věnovali prostor zpětné vazbě na činnost PRF v posledních 5 letech podle následující osnovy: *Vzpomněl bych si, co PRF ovlivnila? Co zařídila, udělala, zrušila? Co z návrhů se neuskutečnilo? Jak hodnotím formu práce PRF (četnost, délku, strukturu, vedení, přípravy, atmosféru, spolupráci...)? Jaké návrhy k práci PRF mám do budoucna? Co se ve farnosti podařilo a co považuješ za nejplněnější? Co zůstává hlavními výzvami, před kterými farnost a PRF stojí? V závěrečném bloku jsme se věnovali žádosti Logosu, byli jsme informováni o proběhlém semináři Modlitba v životě a o nedělním cyklu přednášek Sůl země.*

Svatodušní nověna a vigilie 4. 6.

Svatodušní nověna jako příprava na Letnice začala po slavnosti Nanebevzetí Páně v pátek 27. května. Probíhá v kostele vždy po večerní mši svaté (v květnových dnech po přečtení kapitolky z Popelky nazaretské). Příprava vyvrcholí v sobotu 4. června po večerní mši svaté **společnou vigilii**, kterou nás bude provázet skupina Kairos. Na farním webu jsou v rubrice akce k dispozici texty nověny z minulých let, včetně inspirativní verze k modlitbě pro rodiny s dětmi. Všichni jste srdečně zváni ke společné modlitbě.

Tomáš Redlich a František Blaha

Mše svatá pro děti z výuky náboženství

se uskuteční pro děti mladšího školního věku a jejich rodiče ve čtvrtek 2. 6. od 15.30 v kostele. Přijít mohou i předškoláci s rodiči. Pro děti staršího školního věku se uskuteční v úterý 31. 5. od 17.15 v komunitní kapli salesiánů. Bohoslužby proběhnou v čase výuky s krátkým časovým přesahem. Srdečně zveme všechny, kdo chodí na výuku náboženství v prostorách Salesiánského centra nebo ve školách. Smyslem společné mše svaté je příležitost k propojení různých skupin výuky, díky několika vloženými komentářům i lepší porozumění dětí tomu, co se při mši děje a dát možnost zažít bohoslužbu dětem, které se do kostela tak často nedostanou.

Tomáš Redlich

Setkání rodičů dětí z výuky náboženství s katechetkami a katechety 13. 6.

Srdečně zveme rodiče dětí, které chodí na výuku náboženství, ať už v prostorách Salesiánského centra, nebo ve školách, na společné setkání do farního sálu a na farní zahradu v pondělí 13. června od 18.30 do 20.00 hodin. Nepůjde o "třídní schůzky", ale neformální příležitost k tomu, abychom se společně seznámili, představili tým katechetek a katechetů, popovídali si o dětech, výuce náboženství, o co nám v ní jde, co vnímáme jako důležité, o našich vzájemných radostech i starostech. Rodiče budou mít příležitost popovídat si s jednotlivými vedoucími skupin a dozvědět se např. čemu se letos s dětmi věnovali. Rádi vám představíme také různé aktivity pro rodiny, děti a mládež, které se konají v rámci Salesiánského centra. Setkání je určeno pro rodiče, ale nebude vadit, když s sebou bude někdo mít malé dítě, které nemůže zůstat samo doma.

*Za tým katechetek a katechetů,
Tomáš Redlich*

Jáhenské a kněžské svěcení

Dne 11. června přijme v Turíně jáhenské svěcení náš spolubratr **Filip Mareš**. Filip bydlel v našem domě v době svých pražských studií a jako dobrovolník pracoval v Oratoři. Vzpomeňme na něj, prosím, v modlitbě. Na webu farnosti je odkaz na přímý přenos svěcení z Turína, který můžete 11. 6. od 15 h sledovat na Youtube. Jak jste se dozvěděli v minulém Kobylístku, bude mít naše farnost a kobyliská salesiánská komunita, dá-li Pán, novokněze. **Vlastík Vajdák bude 17. září ve Fryštáku** vysvěcen na kněze. Pokud chcete s novým farním vikářem prožít tento důleži-

tý okamžik jeho života, můžete se přidat. Zveme zejména ministranty a maxistranty. Nezapomeňte si prosím poznamenat datum ve svých kalendářích.

Václav Jiráček a František Blaha

Živý růženec 6. 6.

Srdečně zdravím všechny členy živého růžence a zvu na opětovné modlitební setkání 6. června po večerní mši svaté v hovorňu u kostela. Moc se těším na všechny.

Ludmila Růžičková

Velký Úterek 7. 6.

V měsíci červnu zveme mladé v úterý 7. 6. na Velký Úterek s tématem: Jak přemáhat pokušení? Tématem nás provede Radek Gottwald. Týden poté (14. 6.) proběhne závěrečný Úterek, kdy se rozloučíme s uplynulým školním rokem. Můžete se těšit na různé hry a táborák. V neděli 19. 6. se se skuteční odpoledne pro mládež, kdy bude prostor si zaportovat (volejbal, fotbal, petanque) nebo si jen posedět a zahrát si deskovky. Bližší informace najdete na našich sociálních sítích.

Za Úterky u Terky, Daniel Blažek

Noc kostelů 10. 6.

Jak jsme již informovali v minulém čísle, v pátek 10. června proběhne Noc kostelů 2022. Rádi bychom vás ještě jednou informovali o programu a k některým bodům přidali další detaily. Od 15 h bude v prostorách farnosti probíhat po jednotlivých staništích tradiční **hra pro rodiny s dětmi**. **Mši od 18:30** hudebně doprovází dětský sbor Boží Trouby pod vedením paní Mihalcové. Po skončení mše se můžete těšit na **charitativní koncert** zkušených i začínajících profesionálních hudebníků z naší farnosti. Konkrétně vystoupí Kalabis kvintet (Zuza-

na Leimer – flétna, Jarmila Jermářová – hoboj, Anna Syrová – klarinet, Denisa Beňovská – fagot, Adéla Psohlavcová – lesní roh), dále Marie Drobáná – cello, Zuzana Bláhová – basa, Tomáš a Zbyněk Mullerovi – hoboj, Tereza Večerková – flétna a další. Zazní skladby např. od J. Williamse, S. Rachmaninova, G. Ph. Telemanna, W. A. Mozarta, J. S. Bacha. Přesný program bude k dispozici před koncertem na místě.

V průběhu celého odpoledne bude také možné shlédnout **videoprezentaci o historii** a současnosti naší farnosti. Těšíme se, že se společně uvidíme!

*Vojtěch a Jitka Záškodní,
koordinátoři Noci kostelů v naší farnosti*

Sůl Země – Jára Vracovský 12. 6.

V neděli 12. 6. se koná od 10.45 ve farní knihovně poslední akce "Sůl Země" před prázdninami s tématem: Misie v 21. století mají smysl? V první části vystoupí zástupce Sadby, v druhé části salesián Jára Vracovský s konkrétními zkušenostmi z misie v Mongolsku.

Cyril Mucha

PoMužNa 2022 11. a 12. 6.

Zveme všechny muže (9-99 let) na již 23. ročník **pochozu mužů na Svatou Horu** u Příbrami. Letos se Pomužna koná ve dnech 11. a 12. června. Start v sobotu po ranní mši svaté cca 7.30 na parkovišti u kostela, cíl nedělní mše svatá v Příbrami na Svaté Hoře v 15.30. Jde se jako vždy "nalehko". Spacáky budou dopraveny v sobotu do místa přespání. Informace poskytnou a na všechny poutníky se těší

*Vít Mátl a Jirka Horel
777 324 545
602 312 436*

Nedělní oratoř 19. 6.

Don Bosco definoval oratoř čtyřmi slovy: domov, hřiště, škola a farnost. Byl to tedy prostor, který měl plnit funkce těchto míst – každý se zde měl cítit dobře jako doma, měl pociťovat svobodu, radost a klukovskou partu jako na hřišti, každý se měl naučit něco důležitého pro svůj život a dostat nejen možnost, ale také chuť žít křesťansky.

V neděli 19. června 2022 od 15 hod. vás zveme do předprázdninové oratoře Dona Boska. Můžete se tedy těšit, že na oratoři potkáte kamarády a budete hrát fotbal, hokejbal, přehazovanou, volejbal, stolní fotbal, ping-pong nebo stolní hry. V závěru nedělní oratoře, což je kolem 18 hod., se sejdeme, vyslechneme tradiční slůvko Dona Boska a společně se pomodlíme. Cokoliv ke společnému občerstvení vítáno, pít bude zajištěno.

Na všechny malé i velké farníky i jejich kamarády se těší

tým nedělních oratořů

Výlet mladších ministrantů 18. 6.

Výlet mladších ministrantů bude v sobotu 18. června. Podrobnosti obdrží rodiče deset dnů předem emailem.

Pavel Šimůnek

Chvály u Terezičky 20. 6.

Zveme Vás na poslední večer chval v tomto školním roce: uskuteční se v pondělí 20. června po večerní mši svaté, tedy asi od 19.20. Pojďte s námi pozdvihnout své srdce od těžkostí všedního dne a chválit Boha písněmi, společnou modlitbou, čtením z Písma a chvílemi ticha. Přítomen bude také P. František Blaha, a tak bude možné přistoupit ke k svátosti smíření. Využít můžete i posilu v podobě přímluvné modlitby s laikem.

„Hospodine, celým svým srdcem Ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat.“ (Ž 9,2)

Modlitba potrvá zhruba do 20.30 a je otevřena všem z farnosti. Těšíme se na Vás.

Za kapelu Kairos, Markéta Růžičková

Poslední mše pro děti a táborák 22. 6.

Zveme vás na **poslední mši svatou pro děti** v tomto školním roce, která se uskuteční ve středu 22. června v 17 hodin. Během bohoslužby se také **rozloučíme s otcem Pavlem Šimůnkem**. Po mši budeme pokračovat ve slavení při táboráku na farní zahradě.

Po mši svaté cca od 18 hodin na farní zahradě začne **tradiční táborák** v rámci středečních mší pro děti. Zajištěno bude dříví, chléb a nápoje. S sebou si přineste buřty nebo něco jiného na opékání. Těšíme se na vás.

Dětský tým a Altmanovi

Děkování a loučení se salesiány Jožkou, Pavlem, Vojtou 26. 6.

Jak už jste se mohli dozvědět v minulém Kobylístku či ohláškách, naši farnost, Salesiánské centrum, Kobylisy, opustí během

léta naši milí salesiáni Jožka Kopecký, Pavel Šimůnek a Vojtěch Sivek, aby mohli začít působit na nových místech.

V tomto Kobylístku si s nimi můžete přečíst trojrozhovor, za který patří velký dík jim a také Kamile Schusterové.

Poděkovat a rozloučit se s nimi bude možné v neděli 26. 6. při mši svaté v 9 h a při následujícím prodlouženém agapě ve farním sále, na terase a zahradě.

Kdo byste chtěli přispět na dar od farníků, můžete tak učinit do kasičky uprostřed kostela od neděle 5. do 19. 6. Děkujeme za Vaši spoluúčast. Z celkového obnosu se zaplatí náklady na dárkové koše, část občerstvení na farní zahradě a zbylá částka se rozdělí na tři díly.

Kdo byste se chtěli na cokoliv zeptat nebo se zapojit do pomoci s přípravou a průběhem akce, jste vítáni.

777 053 394, 283 029 141

farnost.kobylisy@sdb.cz

Tomáš Redlich

Pozvání k modlitbě Modlitební triduum MM 24.–26. 6.

Srdečně zveme na modlitební triduum Modlitby matek, které se koná ve dnech 24. - 26. června. Sejdeme se vždy po večerní bohoslužbě, tj. asi kolem 19.15 hod. Zveme všechny ženy - **nejenom matky**, které se chtějí modlit za děti a rodiny.

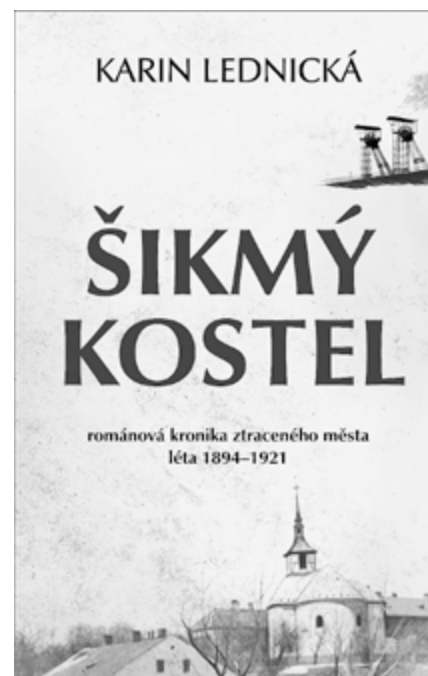
Těšíme se na Vás.

Anežka Remešová

Za skupinky MM

Literární večer 14. 6.

Milí přátelé duchovní literatury, srdečně Vás zveme na další, předprázdninové literární posezení, které se bude konat v **úterý 14.6. v 19.30 ve farní knihovně**.

Tentokrát jsme vybrali knihu havířovské rodačky **Karin Lednické – Šikmý kostel: románová kronika ztraceného města 1894–1921**. Příběh pastevecké vesničky, která díky těžbě uhlí vykvetla v nádherné město Karwina a o sto let později díky těžbě uhlí taky zaniklo. V místech kde stály výstavné budovy, zámek, úhledné kolonie jsou louky, ticho a budova kostela svatého Petra z Alkantary, který je znám jako Šikmý kostel. V české knize rekordů a kuriozit je zapsán, jako nejšikmější kostel naší země.

Karin Lednická díky rozsáhlé rešeršní práci zasadila do okolí Šikmého kostela poutavý, románový příběh, který začíná v roce 1894, kdy do života hlavních hrdinů zasáhne doposud největší důlní neštěstí v Ostravsko-karvinském revíru. Pojďme se zamyslet, jak si Barbora, Julka a Ludvík navzdory tvrdému životu, který si nikdo

z nás už neumí a nechce představovat, poradí se svým životem a jakou roli v něm hraje víra a Bůh.

V naší knihovně najdete i druhý díl románové trilogie, jehož děj se odehrává v letech 1921–1945. Na třetím díle autorka momentálně pracuje a provede nás v něm léty 1945–1961.

Vaši knihovníci

Co najdete ve farní knihovně

Milí čtenáři, dnes bychom vám chtěli představit knihu **Padá mi to z nebe**, která vyšla v nakladatelství Portál v roce 2017. Jde o knižní rozhovor redaktorů Jana Paulase a Tomáše Kutila s boromejskou řeholnicí, absolventkou pedagogické fakulty a DAMU a ženou mnoha profesí Angelikou Pintířovou. Interview vznikalo přímo vsrdci Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, v jejich domě sv. Notburgy Pod Petřínem. V rozhovoru se doví-

me o dětství, dospívání na venkově, o rodině, o brzkém vstupu do řádu a přesídlení do Prahy, o studiu na střední i vysoké škole, o peripetiích řeholního života v totalitní společnosti, o jejích spolusestrách, vnitřních motivacích, o revoluci v roce 1989, o každodenním provozu kláštera, o nemocnici, o jejích koníčcích, sociálních sítích, cestování, o její práci s mládeží a Václavu Havlovi, o němž se na konci jeho životní cesty spolu s jinými sestrami starala. Je to svědectví o ženě, které se podařilo najít v životě pevný duchovní bod a štěstí. Další titul, který jsme pro vás vybrali je kniha spisovatelky **Karin Lednické Životice: obraz (po)zapomenuté tragédie**. Kniha vyšla v nakladatelství Bílá vrána v letošním roce. Když psala Karin Lednická druhý díl trilogie Šikmý kostel, tak se rozhodla, že než se pustí do třetího dílu, tak napíše o válečné tragédii, která se stala 6. srpna 1944 v malé vesnici Životice, uprostřed Těšínského Slezska. Po Mnichovu byla tato obec zabrána Polskem, po 1. září 1939 se stává součástí Říše. Během války zde panovaly zcela jiné poměry než v protektorátu. Probíhala tu největší germanizační akce v Evropě. Kdo se nepodvolil, byl vysídlen nebo skončil v lágru. V atmosféře všudypřítomného strachu se Životičtí snažili vydržet do konce války. Nepodařilo se jim to. V noci ze 4. na 5. srpna 1944 zastřelili partyzáni v místním hostinci tři příslušníky gestapa. Následovalo tragické ráno 6. srpna 1944. Z různých politických důvodů se o tragédii nikdy moc nemluvilo. Já sama jsem se narodila a vyrostla v Havířově, ke kterému byly Životice v roce 1960 připojeny a musím se přiznat, že po přečtení knihy jsem zjistila, že o této tragédii skoro nic nevím. Karin Lednická udělala pro náš region velkou věc, když knihu napsala napůl jako román a napůl jako dokument s množstvím dobových fo-

tografií. Knihu jsem přečetla za den a půl a musím se k ní vracet.

Vřele vám knihy této autorky doporučuji, pokud máte chuť poznat pozapomenutou historii Slezského Těšínska. Knihu Životice, a také oba díly Šikmého kostela si můžete vypůjčit v naší farní knihovně. Stačí napsat na náš knihovnický email: knihovnaterezicka@seznam.cz

Fasáda kostela

Informujeme, že oprava fasády kostela by se měla rozběhnout již koncem června a hotovo by mělo být do konce září. Je uzavřena smlouva s firmou Doležel. Děkujeme všem, kteří jste přispěli do sbírky na tento účel 15. 5., při níž se vybrala částka 40.441 Kč. Celkově je na speciálním účtu provincie ke dni 25. 5. 2022 částka 134 790 Kč (včetně převedené sbírky).. Na účet 2201455983/2010 je možné i nadále přispívat. Děkujeme moc za vaši podporu

František Blaha

Moje cesta ke křtu či biřmování (pokračování)

Několik slov o tobě

Jmenuju se Markéta, ale vlastně teď i Markéta Filipa Rita. Studuji Karlovku, obor Management sportu. Nepocházím ani z křesťanské, ani ateistické rodiny. Vždy jsem asi v něco věřila. V sílu, energii, nevím...ale v něco, pro mě tak vzdáleného, neuchopitelného, co mi nemůže rozumět. Pak mi do života přišel On, Bůh Otec, Ježíš, tak moc blízký, chápající, milující, odpouštějící...

Jmenuji se Radka, je mi 50 let. Bydlím v Praze a pracuji v telekomunikacích. Jako novorozené dítě jsem byla pokřtěna, ale moji rodiče nebyli aktivní věřící.

Jmenuji se Andrea, je mi 25 let a pocházím z plně ateistické rodiny. Protože jsem trochu dobrodruh, po střední škole jsem se rozhodla odjet studovat do Anglie, kde jsem nakonec prožila krásné tři roky plné nových zkušeností. Poslední dva roky už jsem zase zpátky doma a kromě práce na plný úvazek si zase užívám život s vybaleným kufrem. :)

Kde začala tvá cesta hledání Boha?

Markéta: V dospívání, ale nejvíce mezi 17. a 18. rokem, jsem stále častěji cítila jakýsi pocit prázdnoty, nenaplnění. Žádný zážitek, materiální věc či únik z reality nepomáhali. Sítilo to, měla jsem v sobě hrozný smutek, ale zároveň touhu. Po čem? To jsem nevěděla. Čas plynul. Díky věřící kamarádce jsem se dostala mezi další křesťany a doslechla se o křesťanském táboru Runway. S kamarádkou jsme se přihlasyly. Když jsem se pak v srpnu vracela po týdnu domů, věděla jsem jasně, že se chci přihlásit na přípravu ke křtu.

Radka Marie: Vždy jsem cítila a tušila, že existuje "něco" víc a materialistické pojetí světa je pro mě nedostatečné. Od svých 22

let jsem se seznamovala postupně s historií křesťanství, četla romány na toto téma a navštěvovala místa, kde se křesťanství vyvíjelo v jeho úplných počátcích. Pochočila jsem, že je v něm zakořeněna hluboká moudrost a dobro.

Andrea: Už z raného dětství mám spoustu vzpomínek na to, kdy jsem pravidelně, večer co večer, odříkávala svou vlastní modlitbu za zdraví celé rodiny. Ačkoli mě k tomu nikdo nevedl a ani jsem neznala nikoho, kdo by se modlil, ta potřeba obracet se k někomu většímu ve mně dřímala snad od nepaměti. Se svou vlastní, velmi tichou a osobní vírou v Boha jsem se na dlouhé roky spokojila a necítila jsem žádnou potřebu se o tom žádným způsobem sdílet nebo hledat víc. Velkým impulzem k tomu byl až křesťanský tábor, na který jsem se, velkým (ale šťastným) nedopatřením, v šestnácti letech dostala. Právě tam jsem se poprvé setkala s církevním společenstvím, poprvé jsem slyšela Otčenáš a poprvé jsem se zúčastnila bohoslužby. Nejdříve to byl trochu šok, ale přívětivá atmosféra, která celým táborem vládla, mě rychle přesvědčila, že ačkoli zatím neznám jedinou větu z kancionálu, mám na táboře svoje místo. I tak mi ale trvalo dalších deset let, než jsem k přijetí svátosti křtu, o kterém jsem začala již tenkrát uvažovat, skutečně došla.

Kde jsi zakusila nejsilnější Boží dotyk?

Markéta: Pamatuji si, že na začátku našeho katechumenátu byla položena podobná otázka: Kde cítíte Boží přítomnost? První na mysl mi tehdy přišla odpověď: V přírodě, v tichu, zklidnění. Během přípravy jsme každý prošel někdy i po pěkně hrboлатé cestě. Když přišly ty těžší období, objevila jsem, jak Bůh jedná v odpuštění, narovnává co bylo pokřiveno, jak působí

skrže modlitbu a proměňuje srdce. Jen stačí věřit, přát si, pozvat ho a nechat jednat.

Radka Marie: Před třemi lety a také před rokem se mi staly zvláštní příhody, které nemohly být náhodami a ty mě přesvědčily s konečnou platností o existenci Boha. Krátce na to mě můj kamarád pozval na hodinu katechumátu do Salesiánského centra a já se rozhodla pro přípravu na biřmování.

Andrea: Můj nejsilnější zážitek Božího dotyku jsem zakusila právě v Anglii. Paradoxně, přišel zrovna v době, kdy jsem prožívala svou první (a největší) krizi víry. Bylo to několikaměsíční období, kdy jsem poprvé v životě cítila opravdové "prázdno". Dodnes si vzpomínám na pocit zdánlivého uspokojení, kdy jsem si uvědomila, že "konečně chápu ty ateisty, kterým Bůh zkrátka nic neříká". Do té doby to pro mě bylo nemyslitelné, ale najednou to bylo mojí součástí a já si vlastně oddychla, že už se všemi těmi složitými otázkami nemusím dál zabývat. Čím víc jsem se ale Bohu vzdalovala, tím hůř mi bylo. Vztahy s mým okolím byly na bodu mrazu, nedokázala jsem se na nic soustředit, do ničeho prospěšného se donutit. Všechno potom vrcholilo opakovanými a dost živými sny, kdy jsem nad sebou viděla sklánějící se postavu v černé kápi, která mi vyčítala mou slabou víru. Budila jsem se vyděšená, plná strachu z toho, co je a co bude. Po jednom takovém zážitku jsem nakonec sebrala všechny svoje síly a odešla na večerní bohoslužbu do jednoho evangelického kostela, který jsem měla poblíž. Cestou jsem prosila Boha, ve kterého jsem stále nedokázala upřímně uvěřit, aby mi, pokud skutečně existuje, pomohl; že po něm toužím, ale nevím, jak ho zase najít. Jeho odpověď přišla téměř okamžitě, a to s prvním tónem písničky ohlašující začátek. Všechno, co mě tížilo, bylo ve vteřině pryč a já cíti-

la, jako by se ten obrovský kříž, který jsem si tam přinesla, najednou úplně rozplynul. Úlevou jsem začala nezastavitelně plakat a byl to právě tento moment, kdy jsem se jednou pro vždy přesvědčila, že Bůh je, že je se mnou a že mě slyší. Bylo to přesně to potvrzení, které jsem hledala a na které dodnes, ačkoli už je to několik let, velmi často myslím.

Co tě během katechumenátu nejvíce obohatilo?

Markéta: Životy druhých. Jejich hledání, život s Ježíšem. Zjistila jsem, jak krásné je žít víru ve společenství. Moci sdílet i svůj pohled. Na cokoli se zeptat. Děkuju taky za neskutečné společné víkendy, vaší upřímnost, otevřenost a přijetí. Mohu říci, že jsme se všichni stali dobrými kamarády.

Radka Marie: Nemohla jsem se z pracovních důvodů účastnit všech sezení, ale vždy jsem tam velmi ráda. Obohatilo mne vše: Povídání o Bohu, víře, Ježíšově poselství, větší porozumění Bibli, naučila jsem se modlit.

Andrea: Jednoznačně společenství, které jsme si tam vybudovali. Od první chvíle jsem cítila, že každý jeden z nás jsme tam ze stejného důvodu, a tím byla touha poznat Boha a přiblížit se mu. Naši vedoucí, František, Lída a Michal, nám navíc byli po celou dobu obrovskou oporou, a tak jsme si, troufám si říct, vytvořili bezpečný prostor, kde se nikdo nemusel bát sdílet ani své nejniternější pocity. To považuji za hodně vzácné a jsem za to doopravdy vděčná. Věřím navíc, že si zůstaneme duchovní oporou i poté, co se náš čas v katechumenátu nachýlí ke konci.

Co pro tebe bylo během katechumenátu nejtěžší?

Radka Marie: Nejtěžší nebylo nic. Vždy to bylo velmi příjemné.

Andrea: Občas pro mě bylo trochu náročné pravidelná setkání se svým pracovním,

studijním i osobním životem každý týden skloubit. Zpětně ale hodnotím délku i intenzitu přípravy jako ideální a jsem moc ráda, že jsem si jí mohla téměř celou projít.

Co pro tebe znamená přijetí křtu či biřmování?

Markéta: Doslova nový život. Nový život s Kristem, v Kristu. Život se záštitou. Mé ANO Ježíši. Že patřím navždy do Jeho rodiny.

Radka Marie: Znamená pro mě velký přelom v mém životě, který jsem začala vnímat jinak, lépe, s větší láskou a porozuměním. Cítím se být součástí tohoto krásného světa a s Bohem, cítím se šťastnější.

Andrea: Křest pro mě vnitřně znamenal především definitivní rozhodnutí a moje veřejné ANO Bohu. Celý život jsem tak trochu balancovala někde na hraně; nechávala jsem se často ovlivnit nepochopením ze strany nevěřících rodičů nebo jsem se bála, abych křtem a závazky, které z něj plynou, náhodou neztratila svoje pohodlí. Díky tomu, že jsem se pro přijetí křtu ale nakonec rozhodla, už vím, kde je moje místo. Cítím se jako plnohodnotná součást církve a to, že se teď jako křesťan, můžu ve svátosti smíření obnovovat a posilňovat stále znovu, vnímám jako obrovský dar do svého budoucího života.

Cokoli dalšího, s čím se chceš podělit...

Markéta: Ježíš klepe, nechte ho vstoupit, pozvěte ho do svého života. Vážně, stojí to za to. :)

Radka Marie: Děkuji Františkovi, Lídě a Michalovi, že mi pomohli pochopit a přijmout víru, která přináší do mého srdce hlubokou lásku k Bohu, klid a pokoj.

Andrea: Ráda bych jen povzbudila všechny, kdo o katechumenátu přemýšlí; pokud jen trochu cítíte, že by to mohla být vaše cesta, jděte do toho a nenechte se odradit délkou přípravy. Ač se zprvu zdá být vytoužený cíl téměř v nedohlednu, nakonec vše

uteče jako voda a vy se budete těšit z nového života plného darů, které vám už nikdy nikdo nevezme.

A ještě od nově biřmované Péti:

*v lesku a diamantech oděn nejsi,
zlatem a stříbrem se neblýská tvůj plášť.
však každý zná tvé jméno,
ve městě i na vsi.
poklady světa před tebou ztrácí svou zář,
srdce tvé je ryzejší než diamantů pár.
na rukou tvých můžu číst jména všech lidí,
těch, co znám,
i těch, co zatím v matčině lůně bdí.
ještě něco na nich je,
o čem psát se až bojím,
veliké tajemství lásky tvé.
toť krev od hřebů přibitých,
kterými probodl tě každý z nás.
a ty i přesto voláš "raduj se, je dokonáno"*

První svaté přijímání

V neděli 21. května nám Pán daroval nejen krásné počasí, ale ve 12 hodin v zcela zaplněné Terezičce proběhla slavnost prvního přijímání 31 dětí (jedna přistoupí později). Velké poděkování patří rodičům, ale také všem katechetkám a katechetům, kteří děti dosud na cestě víry doprovázeli.

Zvláště chci poděkovat Pavlu Šimůnkovi, Míše Pákové a Markétě Kvičerové. Přejeme dětem, aby i nadále rostly a dozrávaly ve víře a pěkném vztahu s Pánem Ježíšem.

František Blaha

Synoda u Terezičky

Jak mnozí víte, synodální proces, zahájený papežem Františkem v říjnu 2021, dále pokračuje.

23. 4. proběhlo setkání koordinátorů synodálních skupinek, na kterém byly představeny závěry všech zaslaných výstupů v naší diecézi. Bylo povzbudivé vidět, jaká podobná témata se řeší a jaké problémy tíží mnohé farnosti. V následné diskusi jsme slyšeli, jak už mnohde začínají i s praktickým řešením toho, co je pálí. Závěry, které zpracoval vybraný tým, jsou nyní dostupné na webu arcibiskupství a můžete si přečíst nejen celý popis procesu synody, statistické údaje o skupinkách, ale samozřejmě zůstaly zachované v odpovědích na jednotlivé okruhy, citace z výstupů jednotlivých skupinek. Na apha.

cz najdete "Text Syntézy presynodální přípravy v Arcidiecézi pražské".

A jak jsme se v naší farnosti věnovali synodě u Terezičky?

Vytvořili jsme 17 skupinek, to bylo nejvíce z celé diecéze a rádi bychom, aby tímto synodální proces ve farnosti neusnul. Chtěli bychom se nyní sejít my, koordinátoři, seznámit se se svými výstupy a poté je zveřejnit vám všem. Byli bychom rádi, aby čas a energie nás všech, do tohoto procesu vložená, sloužila k dalšímu prohlubování našeho farního společenství a všeho dobrého v něm, ale také k odvaze měnit, co neslouží a nefunguje.

Díky za modlitby a povzbuzení.

Za koordinátory Ilona Tůmová

Díky za Májové pobožnosti

Po celý květen po večerní bohoslužbě probíhala Májová pobožnost. Ráda bych poděkovala všem, kdo se aktivně zapojili jako moderátoři. Dvojnásob velký dík patří těm, kdo se mi k účasti i sami přihlásili. A ještě větší dík patří těm, kdo se zúčastnili vícekrát, velmi mi to pomohlo v organizaci. Letošní recitace Popelky Nazaretské se povětšinou shledala s velkým nadšením. Myslím, že to bylo velmi originální, takže dík patří i Františkovi, který skvěle připravil celé "noty" a Jardovi za Popelku.

Jsem velice ráda, že se Májová pobožnost stala pravidelnou v našem kostele a mám radost, že se mohu aktivně zapojit do organizace, i když to někdy není jednoduché vás farníky oslovovat. Dělavám si legraci, že se mi pak někteří vyhýbáte, co kdybych po vás něco chtěla :-). No byla bych moc ráda, kdyby se další roky zapojilo více nových tváří. Už několikrát rok moderují stá-

le stejní lidé, někteří opakovaně, takže pro vás nové váhavé a méně odvážné stále zbývá spousta prostoru, kdy se zapojit :-). Zúčastnit se aktivně májové pobožnosti může být pro někoho výzva, že přijde na večerní, kam běžně nechodí. Pro někoho překonání obavy vystoupit před lidmi - věřte, že je to dobrá škola odvahy. A vlastně nakonec je někdy dobré se probudit a něco navíc v životě a ve farnosti udělat :-).

Tak vám všem letošním i budoucím moderátorům moc děkuji a těším se, až se rok s rokem sejde, nejen na své stále ochotné farníky, ale i na další nové tváře.

Májovým zdar a Bohu díky

Zuzka Jiráková.

P. S. Dovoluji si ještě připojit velké poděkování Zuzce za její nasazení a za všechno, co pro organizaci májových udělala.

František Blaha

Jak žije mládež

Na vodě v Rakousku

πS-21 na Spáleníšti

Maxistranti na Sázavě

Výbuch v Litoměřicích

Kontakt na květnové víkendovce

Novinky z Mary's Meals

V úterý 10.5.2022 jsme se potkali s Patricií, která v Irsku vede pobočku Mary's Meals. Vyprávěla o své zemi, která v 19. století trpěla hladem a ve 20. století nedostatkem během války a po ní ještě dlouho přidělovým systémem. „Máme zkušenost hladu v genech a tak možná i chápeme, o co jde...“ vysvětlila motivy podporovatelů z Irska.

V Afrických zemích se kaše vaří ze surovin místních farmářů, většinou je to kukuřice a sója. Očekávaný nárůst cen a nedostatek pšenice v důsledku války na Ukrajině by se tak programu Mary's Meals nemusel příliš dotknout.

Všem děkujeme za podporu.

Marek Polášek

Děti posílá Bůh

Nemohu nereagovat na text paní Brychcínové v minulém Kobylístku. Nebojte se! Děti posílá Bůh a „pro každého králíčka dá jetelíčka“. Vyžaduje to samozřejmě vydání plné síly, ale dává také hodně radosti. Máme dceru a tři kluky. Když jsem byla skleslá, maminka říkala: „Podívej se, co už máš za sebou“ a také „Buď dobré myslí!“ A že ve vyšším věku se můžu cítit lépe než mladá. Děti jsme měli později, poslední přišel v mých téměř 42 letech (ostatně v ještě dřívějších dobách se rodilo do 45). Řekla jsem tehdy manželovi: „Seš Jura!“ V tu tichou chvíli, která nastala, jsem cí-

tila, že stojíme oba před tajemstvím. Manžel pak obstaral velké auto, starou Škodu 1203, kterou jezdíme dodnes :-), přinesl další dvě židle z jedné rušené provozovny a já přes tlaky odmítla genetické testy. K čemu také? Narodil se kluk jako buk a dělal nám jen radost. Je z něj lékař. Nikdy jsme nic podstatného nepostrádali, i když jsem s dětmi až na drobný přívýdělek žila doma. Dokonce jsme měli kam jezdit v létě i v zimě. Svěřme se s důvěrou do Božích rukou!

Irena Červenková

Farní pouť 21. května 2022. Geografický střed ČR, Číhošť.

Oděvy a věci pro uprchlíky z Ukrajiny – stop

Děkujeme všem, kdo přinesli oděvy a jiné věci pro uprchlíky z Ukrajiny. Prosíme, již nic nenoste a nic nenechávejte na recepci Salesiánského centra.

Štěpánka Syrová

Stav konta pro uprchlíky u nás

Sbírky a dary v kostele	106 044 Kč
Dary v hotovosti	201 900 Kč
Dary na účet	17 110 Kč
Dary celkem	325 054 Kč
Ubytování	47 500 Kč
Obědy	48 600 Kč
Tábory	3 200 Kč
Ostatní	11 366 Kč
Výdaje	110 666 Kč
Zůstatek	214 388 Kč

Informuji o aktuálním stavu konta pomoci uprchlíkům ubytovaným v Salesiánském centru:
Z konta ještě nebyly hrazeny obědy a ubytování za květen. Budou z něho podpořeny také pobyty některých dalších dětí na táborech či chaloupkách a náklady na dětskou skupinu v rámci střediska mládeže.

František Blaha

Ubytování pro maminku a dvě děti

Maminka pro sebe a dvě děti (5 a 7 let) hledá bydlení v okolí Ládvi nebo Kobylis (schůdné jsou i Bohnice a Strážkov). Děti chodí do školy ZŠ Burešova a MŠ Bojasova. Maminka pracuje v sociálně právní oblasti a tržní nájmy jsou pro maminku mimo její

možnosti. Rodina bude ráda za jakékoli bydlení v okolí školy a školky dětí v cenové relaci do cca 10 tis.

V případě, že o nějakém bydlení víte, volejte na tel. číslo 776 184 435. Děkujeme.

Výběrové řízení ekonom/ekonomka, Jabok VOŠ

Jabok – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická vypisuje výběrové řízení na místo: ekonom/ekonomka. Požadujeme: VŠ příp. SŠ ekonomického směru a VŠ humanitního směru. Znalost účetnictví a daňové problematiky neziskové organizace. Znalost práce se softwarem ABRA, MS Office (var. Google dokumenty), ochotu podílet se na rozvíjení poslání a hodnot školy, organizační schopnosti, zkušenosti s vedením lidí.

Nabízíme: plný pracovní úvazek, práci v příjemném prostředí, 5 týdnů dovolené, příspěvek na MHD a stravu.

Přihlášky s přílohami zasílejte elektronicky do středy 13. 6. 2022 (včetně) na adresu níže. Více informací naleznete na internetových stránkách.

personalni@jabok.cz
https://www.jabok.cz/cs/node/1319
211 222 404, 211 222 440
Salmovská 8, Praha 2
www.jabok.cz

X. světové setkání rodin bude i na Tetíně 26. 6.

Na závěr Roku rodiny zveme na přání papeže Františka 26. června 2022 rodiny pražské arcidiecéze k setkání na Tetíně. Pro zájemce připravujeme pěší pouť s poznávacím programem. Poutní mši svatou v 11:15 v kostele sv. Ludmily bude celebrovat biskup Zdenek Wasserbauer, doprovázet bude Ztracená kapela.

Odpoledne zpestří interaktivní poznávací program i profesionální dětské představení v Komunitním centru sv. Ludmily, další podrobnosti na

www.apha.cz/akce/x-svetove-setkani-rodin-na-tetine

PhDr. Jana Šilhavá, Pastorační středisko Centrum pro rodinu

Konference ke stabilitě rodiny

a další zajímavé programy na toto téma. Více na www.fortna.eu

Letní škola Tomáše Akvinského

Srdečně zveme na Letní školu Tomáše Akvinského, kterou pořádá 1.–5. 8. 2022 Česká dominikánská provincie ve spolupráci s nakladatelstvím Krystal OP. Bratři dominikáni dlouhodobě předávají a rozvíjí nauku svatého Tomáše a v létě nabízí možnost v klášteře v Tuchoměřicích prostřednictvím přednášek, workshopů, modlitby a diskuzí možnost společného rozjímání nad jeho texty na téma STVOŘENÍ a hledání jejich významu pro náš život a dnešní

svět. Při výkladu i diskuzi budou využity knihy vydané nakladatelstvím Krystal OP, a to především tituly vydané v rámci projektu Suma 21 (překlad Teologické sumy pro 21. století), vycházející v ediční řadě Summa theologiae.

Pokud vás láká společné studium nauky a textů svatého Tomáše můžete se rovnou přihlásit na: vincenta@dominikanka.cz

Více info na

krystal.op.cz/letni-skola-tomase-akvinskeho

Teen ERA Camp

Zveme 9–14leté děti na Teen ERA Camp. Týden her, duchovního programu, koupání a našich meetingových aktivit se koná 16.–23. 7. 2022 v Lubenci. Cena tábora je 4.290 Kč.

Více informací a přihlašování na www.eracz.cz

JÁ A MOJE FARNOST

My a naše farnost – Šebestíkovi

Jmenujeme se Lenka a Jarek Šebestíkovi a pocházíme každý z jiného kouta naší republiky. Lenka vyrůstala nejprve v Praze a poté v Chrástavě – kousek od Liberce. Jarek prožil své dětství v Ostravě. Spolu jsme se potkali až během studia v Praze. Oba jsem studovali „chemii“ na VŠCHT ale každý jiný obor. Pravděpodobnost, že bychom se setkali v prostorách školy, byla mizivá. Jak se říká, za vším hledej ženu. I v našem případě hlavní roli sehrála žena, a sice naše společná kamarádka Pavla.

Naším společným koníčkem je poznávání všech možných koutů světa včetně i zapomenutých zákoutí naší krásné země. Společně rádi chodíme na procházky, ať už v Praze nebo po horách. Také rádi jezdíme na kole nebo koloběžce. Milujeme hudbu všech možných žánrů. Rádi chodíme na

koncerty a do divadla. Lenka se ráda věnuje ručním pracím jako háčkování, pletení, vyšívání, šití. Ráda sbírá bylinky. V létě vaří marmelády pro vánoční trhy u Terezičky. Kdyby se daly jíst šišky, tak zavaří i je. Lenka má dar výborně vařit, což oceňují i všichni Eldoráďané. Jarek má velkého koníčka, a sice učit děti na gymnáziu chemii a Arduino. Ve volných chvílích si rád hraje s elektronikou nebo programuje různá udělátka pro děti do výuky. Případně vymyslí a testuje různé chemické experimenty.

S kobyliškou farností jsme se seznámili krátce poté, co jsme se přestěhovali do Bohnic. Opět v tom měla prsty naše kamarádka Pavla, která nasměrovala Jarka k salesiánům do Kobylis. V té době jsme zrovna procházeli manželskou krizí. Se-

známení s kobyliškou farností nám zachránilo nejen manželství, ale i život. Oba jsme prošli přípravou na křest a nakonec byli Jožkou Brtníkem pokřtěni v roce 2016. Společná cesta s naším Pánem nám pomohla překonat naši manželskou krizi. Jsme velmi vděční za všechny farníky, kteří se za nás přimlouvali.

Krátce po křtu se naše skupinka neofytů přidružila ke společenství vedenému Katkou Cveklovou, kde jednou za čtrnáct dní rozjímáme texty na následující neděli metodou „lectio divina“. Čas od času podnikáme společné výlety nebo dovolené. Jak plynul čas, došlo k obměně tohoto společenství, takže z pokřtěných v roce 2016 jsme zbyli jen my dva.

Naše kobylišká farnost je sice obrovská, ale neměli jsme čas se tu cítit ztraceni. Krátce poté, co jsme začali chodit na nedělní bohoslužby, si nás všiml Bivoj a pozval nás na nedělní agapé po deváté. Následující neděli jsme si tedy přivstali a šli na devátou a pak na agapé. Bivoj se nás ujal a seznámil nás s dalšími farníky, a tak jsme byli vtaženi do dění ve farnosti. Díky Alfě, která se konala se zaměřením na farníky, jsme se seznámili s dalšími mnoha lidmi. Jsme za tento dar velice vděční

všem, kteří se na pořádání Alfy podílejí. O něco později nás oslovil František Blaha, zda bychom měli odvahu vařit pro děti na táboře Eldorádo. Měli jsme zkušenosti s přípravou jídla pro 15 až 20 lidí, ale pro skoro 60 lidí, to ne. Byla to pro nás velká výzva a velká neznámá. První zkoušku jsme podnikli na podzimním výletě a přežili jsme i díky veliké Boží pomoci. Rozhodli jsme se, že to zkusíme, že s Boží pomocí to snad dobře dopadne. Dnes jsme velice vděční Michalu Svobodovi a Františku Blahovi, že nás do Eldoráda přizvali a že jsme se mohli stát součástí týmu Eldoráda, kde fungujeme jako kuchaři. Děkujeme také všem maminkám za skvělé buchty, které dětem na Eldorádo napečou. Být součástí týmu Eldoráda je pro nás veliký dar. Nepodařilo se nám mít vlastní děti, ale získali jsme možnost se dětem věnovat a mít pocit užitečnosti. Kobyliškou farnost máme velice rádi, cítíme se tu jako doma ve veliké rodině. Je úžasné, když při návštěvě Terezičky okolo nás nejsou anonymní lidé, ale lidé, které známe jménem. Děkujeme za hezké přijetí do farnosti a za přímluvné modlitby.

Lenka a Jarek Šebestíkovi

Velké změny si žádají velké činy. Z naší farnosti odcházejí na svá nová působiště tři salesiáni: Josef Kopecký, Pavel Šimůnek a Vojtěch Sivek. Proto tentokrát přinášíme tři rozhovory najednou. Jsou tak trochu bilanční, ale zároveň také poskytují zajímavý pohled na naši farnost – pro nás farníky z té „druhé“ strany. I když jsme pokládali podobné otázky, přesto je každý rozhovor úplně jiný, každý z nich představuje důležitou výpověď o uplynulých letech.

Josef Kopecký: Kobylická farnost je mumraj, obrovské společenství, které má vůli společně něco udělat

Do Prahy přišel ze Zlína, kde rozjížděl novou farnost. Teď odchází do Brna, kde bude posilou střediska v Líšni. Je jedním z mála salesiánů, kteří kážou o fotbale, protože vnímají jeho týmovost. I farní společenství vnímá jako jeden tým. Josef Kopecký.

Jak dlouho jsi působil v Kobylicích?

Jsem tu 15 let. Zpočátku jsem působil v kostele Svatého kříže, pracoval na Sadbě a potom v naší provincii. Až později jsem se zapojil do farnosti.

To je relativně dlouhá doba...

Je to výhoda nebo nevýhoda?

Teď asi nevýhoda, protože člověk trochu zakořenil a hůř se mu odchází...

Samozřejmě, je to náročné, ale není to nemožné. Dává mi to smysl. Chápu to i jako příležitost na restart, zkusím něco nového. Můžu si také dokázat, že nejsem ještě tak starý. A vnitřně vnímám, že si to přeje Pán Bůh.

Když jsi tehdy do Prahy přicházel, jaká jsi měl očekávání?

To už je tak dávno, že to nedokážu říct. Já to takhle nemám. Spíš se ptám, jestli ta věc má smysl a jestli je to vůle Boží.

A co se ti během kobylického období povedlo?

Nejde o to, co se povedlo mně, ale co se po-

vedlo nám salesiánům. Podle mého soudu to je jednoznačně ta přestavba. Nová recepce, která je funkčně výhodná, opravdu propojuje lidi.

Co jsi měl na starosti na provincii?

Byl jsem v roli, které říkáme sekretář nebo tajemník provincie. Ten má na starosti chod úřadu. Něco jako tajemník městského úřadu. Nemá přímou zodpovědnost, ale stará se o věci, aby byly dobře zorganizované, aby byly všechny podklady na setkání... Dělal jsem to asi 7 let, především když byl provinciálem Petr Vaculík.

Když se řekne „farnost v Kobylicích“, co tě napadne jako první?

Mumraj, velmi mnoho lidí. Obrovské společenství, které směřuje k Pánu Bohu. Stádo, které se třeba i zpomalí nebo trochu odbočí, společenství, kde jsou silní, schopní i dobří lidé, kteří toho mohou hodně udělat. Jsou tam i lidé, kteří mají méně sil, ale i na ně je třeba počkat a brát je vážně. A myslím, že tato vůle tady je: chceme společně něco udělat. Práce je dost, myslím, že jí spíš přibývá a stojí nějaké síly a čas, a to už vytváří limi-

ty. To někoho může i zklamat, že se něco nestihlo nebo se nesplnilo zrovna moje přání. Ale chci poděkovat všem, kteří se na chodu farnosti podílí. Bez jejich pomoci by to nešlo. Ledaskoho to stojí hodně sil. Ale salesiáni sami to nezvládnou.

Je to pro farnost výhoda, když je v ní mumraj, jak říkáš?

Je to šance. Příležitost se učit a růst, jako jednotlivec i jako společenství.

Jak se za tu dobu farnost proměnila?

To je asi otázka na faráře. V každém případě se mění nabídka farnosti. A jsem rád, že jde hlavně o nabídku pro mládež. Nejenže se mění, ale se i zkvalitňuje. Práce s mládeží je naše poslání, ale k tomu potřebujeme síly a čas. A ne všeho se vždy dostává.

Byl jsi v posledních letech asi jediný salesiánský kněz, který tady v Kobylicích kázal o fotbale. Rád jsi zdůrazňoval týmovost. Umíme být týmoví?

Farnost je společenství, které jde spolu. Je to tým. Fotbal je taky týmová hra, která má společný cíl. Je dobré, když si každý v ní najde svoje místo. Taky je dobré, když ti silní berou ohled na ty, kteří tak silní nejsou. Myslím, že je to dobré podobenství.

Jaké jsi měl tady v Praze podmínky na cyklistiku, které se věnuješ?

Budu v tom na Prahu vzpomínat rád, je tady terén, který mi naprosto vyhovuje. Není tu daleko do přírody, může se jet dolů k Vltavě a podél řeky, kde to má svůj charakter

i romantiku. Zvlášť hezké je to v době, když žlutne listí, vltavské břehy po proudu až za Klecany jsou velmi pěkné. Nebo na Líbeznici a na Mělník. Tohle se mi tady velmi líbilo. Protože se dá využít i docela krátká chvíle odpoledne nebo večeru. Ale těším se, že na novém místě to budu objevovat všechno od začátku.

V poslední době jsi také navázal spolupráci se školkou v Karlíně...

To bylo v posledním roce. Oslovila mě paní ředitelka školy, promluvila moudře. Říkala, že jako křesťanská škola mají na začátku a konci školního roku bohoslužbu pro děti. A že jí přijde jako škoda, když se tam nějaký kněz objeví vlastně trochu jako kašpárek, který se obleče, vyjde na pódium a něco předvede. Ale děti ho ale neznají zblízka. Domluvili jsme se tedy na několika krátkých setkáních během školního roku, kdy jsem přišel mezi děti v civilu do třídy a krátce jsme si povídali. Je to hezká zkušenost. Je třeba se zamyslet, jak s dětmi mluvit, používat jejich slovník. Myslím, že to docela šlo.

Tvým novým působištěm bude Brno Líšeň. Co tam budeš mít na starosti?

Mám se zapojit do toho, co tam ve středisku už běží. Chodí tam hodně dětí i mladých rodičů. Do začátku mám takový plán: budu si hrát s dětmi, povídat si s mladými a besedovat s rodiči. A ostatní se uvidí. Je tam salesiánská komunita, která bude mít i se mnou čtyři členy. Tak se na to vlastně i těším.

 Josef Kopecký (1956) pochází ze Sebranic u Litomyšle. Absolvoval Elektrotechnickou fakultu ČVUT v Praze se specializací automatizované systémy. Do salesiánské kongregace vstoupil tajně v roce 1978, tajně také vystudoval teologii. Jako salesián působil v Brně, Pardubicích, Dolních Počernicích a ve Zlíně. V Praze je od roku 2007, zpočátku působil na Sadbě a v kostele sv. Kříže. V kobylické farnosti je od roku 2011, byl zde farním vikářem i sekretářem provinciální rady.

Pavel Šimůnek: Proměny kobylické farnosti? Stejný Jenda Vývoda, stejný Prokop Remeš

K naší farnosti má skutečně osobní vztah, protože ji zná už od mala. V posledních letech se věnoval hlavně ministrantům, s nimiž podnikl nejeden výlet do okolí. Pavel Šimůnek.

Co se ti vybaví, když se řekne Kobylice, čím je farnost charakteristická?

Kobylice, to je pro mne především domov. Vybaví se mi malý kluk v červeném tričku se žlutými rukávy a modrým delfínem u prvního svatého přijímání. Ministrant, který, když při mši svaté čte, tak se mu klepou kolena, ale za ambonem to není vidět. Student, kterému starší farnice nevěří, že je sa-

lesián a bohoslovec, že by to přece musela vědět. A z posledních let prostor před vratnicí a kostelem, kde s notným předstihem čekám před náboženstvím, ministrantskou schůzkou, křtinami či loučením. S kdekým se pozdravíme, zamáváme, prohodíme pár slov. Domov je domov. Ten se neposuzuje.

Vojtěch Sivek, Pavel Šimůnek, Josef Kopecký

Jak dlouho jsi ve farnosti působil?

Podle listu posláni od pana provinciála od 1. září 2015, podle ustanovení od pana arcibiskupa od 1. května 2017. Tedy fakticky (první tři roky vedle ustanovení u sv. Kříže Na Příkopě) celkem sedm let.

Vyskytlo se něco, na co sis tady těžko zvykal?

Je neděle, lidé přichází do Kobylic do kostela a já jedu sloužit mši svatou jinam. Tam či onde, lidé jsou tam fajn, je mi tam dobře. Ale přece jen u farního vikáře je to divné. Statisticky přes polovinu nedělí za těch sedm let to bylo takto.

Vyrůstal jsi jako dítě tady v Kobylicích. V čem všem se ta farnost za tu dobu proměnila?

A ona se proměnila? Stejný Jenda Vývoda slouží u oltáře a stejný Prokop Remeš poskakuje na kůru ale-ale-ale-lůůůja. No, možná větší procento farníků dojíždí odjinud.

V posledních letech si se věnoval ministrantům. Co všechno to obnášelo? V čem jsou pro farnost ministranti důležití?

Nejdříve jsme s kluky Schusterovými pomáhali s mladšími ministranty Laďovi Bandouchovi. Pak Laďu vystřídal Milan Mihulec. V dobách covidových jsme se už snažili sami. Teď se do vedení mladších ministrantů nově zapojuje Vašek Jiráček. Má tu výhodu, že mohl být často na deváté nebo půl jedenácté, a tudíž ho dobře znají rodiče od kluků, kteří by ministranty mohli být.

Jsi zkušený turista. Která místa v Praze jsou pro tebe turisticky zajímavá, kam chodíš rád?

Údolí Vltavy od Troje až po Husinec. A zvlášť za lockdownů to bylo údolí, které žilo.

Kam z Kobylic odcházíš a jaké úkoly tě na novém místě čekají?

Do Českých Budějovic. Snad něco jako tady. Byť za mnou pan provinciál přišel se zprávou o stěhování v polovině ledna, nějak nebyl čas a nebyla chuť se tím zabývat.

 Pavel Šimůnek (1970) se narodil v Praze, od svých dvou let vyrůstal v Kobylicích. Po absolvování gymnázia pracoval jako zkušební technik. Vystudoval Katolickou teologickou fakultu v Praze. Po studiích působil 8 let ve farnosti Zlín, poté 6 let ve farnosti Brno-Líšeň a Ochoz u Brna. V Praze působil od roku 2012, v Kobylicích od roku 2015.

Vojtěch Sivek: Kobyliská farnost je vnitřně pevná, v zátěžových zkouškách obstála

Zná ho především mládež, se kterou se setkával na animátorských kurzech. Mnozí ho ale mohou znát i díky jeho instagramovému účtu, kde uveřejňuje své snímky. Naši farnost vnímá jako soudržnou s velkým potenciálem. Vojtěch Sivek.

Jak dlouho jste působil v naší farnosti?

Do kobyliské komunity jsem přišel jako delegát pro pastorační v rámci vedení provincie. Pak jsem od roku 2016 vykonával ještě funkci vikáře, což je zástupce provinciála.

Jaká jste měl očekávání, pokud jde o farnost v Kobylisích? Naplnila se?

Očekával jsem tu dobré zázemí, dobré vztahy, dobré místo k životu, což se docela naplnilo. Možná i díky tomu, že to bylo hodně rozlitané období, pořád jsem cestoval. V zásadě jsem narazil ve farnosti, v komunitě, v oratoři i ve středu na milé lidi, s kterým jsem mohl posedět, dát si něco dobrého, takže to byl příjemně strávený čas.

Kromě jiného jste dělal animátorské kurzy pro mládež...

Podílel jsem se na třech nebo čtyřech kurzech, které jsme spolu s Vaškem Jiráčkem a dalšími organizovali. Byla to aktivita provincie, ale účastnilo se jich docela dost mladých lidí odsud z Kobylis. Spolu s některými jsme byli v Krakově, na setkání mládeže s papežem v roce 2016, pak na setkání salesiánských animátorů v Sebranicích.

Jaká je situace po covidu? Mění se zájem mládeže o animátorské kurzy?

Jsou místa, kde po covidu velmi těžko získávají účastníky na akce, ale pokud jde o animátory, tak si rozhodně nemůžeme stěžovat

na nezámě. Kurzy, které se budou rozjíždět letos na podzim, mají spíš už opačné potíže, že je tam hodně účastníků, protože se to za dva roky nasbíralo. Po covidu mládež hodně touží po osobním kontaktu, řekl bych, že jim to chybí.

Říká se, že doba je rychlá, povrchní, že mládež má větší problém navazovat lidské vztahy. Máte tuhle zkušenost?

Byl bych opatrný, pokud jde o takovéto zobecňování. Mám za to, že mnozí z mladých, se kterými se zde setkávám, dokážou vytvářet dobré osobní vztahy a investovat do toho svůj čas. Pak jsou také ti, kteří mají potíže s navazováním kontaktů. Každopádně si myslím, že je to náročnější v této době, protože je mnohem víc možností a prostoru. To je na jednu stranu fascinující a na druhou stranu může jít o problém prokrastinace v podobě odsouvání řešení problémů a různých potíží do pozadí. A ty problémy se pak hromadí.

Dá se říct, co mládež dnes nejvíc potřebuje?

Když jsme se jako salesiáni ptali mladých lidí, co nejvíce potřebují, tak odpovídali, že chtějí, abychom jim věnovali svou přítomnost, svůj čas. Potřebují mít naši důvěru, abychom jim věřili a dali prostor pro jejich vlastní iniciativu. Myslím si, že potřebují také znát určité hranice a zároveň aby o tom s nimi někdo diskutoval. Nikoli autoritativ-

ně, ale aby měli možnost se na tom podílet. To, co mladí lidé potřebují, se ukáže ve chvíli, když něco nemají, například bezpečné zázemí. Teprve potom můžeme vidět, jak velkou škodu někomu způsobí to, že nemá třeba rodinu. Stejně to platí pro situaci, kdy někdo postrádá nějaké ocenění např. ve škole. Odloučení od vrstevníků během covidu přivedlo mnoho lidí k velmi vážným obtížím v životě. Teprve, když ten covid znemožnil mezilidské kontakty, tak se najednou ukázalo, jak moc byly důležité. Jsem zvědavý, jak se mladí vyrovnají s následky covidu a zda bude dnešní mladá generace kvůli tomu o něco křehčí. Fandím jim, aby těch těžkostí využili k nějakému dalšímu osobnímu růstu.

Když jsme dělali rozhovor v roce 2016, řekl jste, že kobyliská farnost vám připadá jako květnaté barevné společenství. Co se tu změnilo za tu dobu, co tady jste?

Ten vhled úplně nemám, ale zdá se mi, že farnost všechny těžkosti, které jsme teď v posledních dvou letech zažili, zvládla velmi dobře. Prokázala soudržnost, postavila a zaplatila recepci, teď se zrovna dělí o prostor a peníze s uprchlíky z Ukrajiny. Uplynulé roky byly takové zátěžové. Farnost při těch zkouškách obstála. Myslím, že pestrost farnosti zůstává, a zdá se mi, že je to farnost vnitřně pevná. Moc bych přál kobyliské farnosti, aby dokázala ten svůj potenciál k solidárnímu chování nějak analyzovat a využít. Ten potenciál vnímám jako opravdu velký.

Zároveň to vůbec není snadné, když se 800 lidí rozhodně pomáhá. Protože když 800 lidí dělá totéž, může z toho vzniknout pořádný zmatek.

Co se vám vybaví, když se řekne kobyliská farnost?

Mumraj na mši o deváté. Jak všechno souzní a je tam zároveň trošku chaos. Člověk, když chce být slyšet, tak se musí skutečně do toho mikrofonu opřít.

Vy rád fotíte, platí to ještě?

Ano, platí. Já fotím všude na mobil. Používám Instagram. Když mě něco zaujme, tak to vyfotím a pověším. Fotím podle toho, kam jezdím, někdy po přírodě, někdy po městech, někdy východ slunce nebo když pěkně prší, zajímavý mrak nebo vrabce. A když mladí lidé zjistí, že mám Instagram, tak ještě u nich získám hned body.

Kam odcházíte a co vás nyní čeká?

Odcházím z komunity Kobylis do komunity Praha Jabok. Kdyby na to přišlo, mohu se odstěhovat metrem. Měl bych se podílet na službě v Kosteletě u svatého kříže. Roli delegáta pro pastorační bude vykonávat Marek Sklenář, který s tím už má zkušenosti.

Kamila Schusterová

Vojtěch Sivek (1970) se narodil v Ostravě. Po gymnáziu absolvoval jeden ročník medicíny, poté nastoupil do noviciátu k salesiánům. Od roku 1995 do roku 1999 působil v Praze-Kobylisích, působil také v Plzni, Prostějově. Kromě teologie vystudoval také psychologii. Čtyři roky učil na Jaboku, Vyšší odborné škole sociálně pedagogické a teologické. Do Kobylis přišel z Plzně, kde nejdříve dělal ředitele střediska, poté byl sedm let moderátorem společné duchovní správy. V Kobylisích působil od roku 2016, kde měl na starosti pastorační v rámci provincie.

Skauti Evropy

Drazí přátelé, milí farníci, nedostalo se Vaše dítě do skvělého křesťanského skauta při Vaší farnosti, protože čekací listina je moc dlouhá? Nezoufejte, máme pro Vás náhradní možnost.

Jmenujeme se Skauti Evropy (www.skauti-evropy.cz) a celá naše organizace bytostně stojí na křesťanských základech. Aktuálně nabízíme místa v následujících skupinách:

Vlčata (holky 6/7-12 let, Akela Julie Fabeřová), schůzky v klubovně u Křížovníků (metro Staroměstská), v teplých měsících ve Stromovce.

Vlčata (kluci 6/7-12 let, Akela Filip Martinka), schůzky v Liboci (komunitní centrum Malejov).

Skautky (holky 12-17 let, vůdkyně Eliška Peřichová), schůzky 1x za 2 týdny v sobotu v přírodě.

Skauti (kluci 12-17 let, vůdce Matouš Marek), schůzky 1x za 2 týdny v sobotu v přírodě.

Starší skautky (holky od 17 do cca 25 let, starší ohně Veronika Mokrejšová), formou společných víkendových putování a občasných odpoledních akcí cca 1x měsíčně.

Roveři (kluci od 17 do cca 25 let, vůdce klanu Petr Mokrejš), formou společných víkendových putování a občasných odpoledních akcí cca 1x měsíčně.

Pokud chcete vědět více, níže je pár informací i e-mailová adresa na přihlašování, případně navštivte naše webové stránky. Vlčata mohou schůzku zkušebně navštívit ještě v červnu (úterý 16-18 h).

Za skauty Evropy

*Petr Mokrejš (Pišťalka)
starosta
www.skauti-evropy.cz
skauti.evropy@gmail.com*

Jsme jednou ze skautských organizací působících v České republice. Skauti Evropy vznikli v době Studené války v Německu, kdy si v Evropě dělené ideologií uvědomil člověk zanicený skautingem, že právě křesťanství a skauting jsou pilíře nesoucí hodnoty naší společnosti, a tak by měly Evropu spojit. Ve své metodě výchovy a práce s lidmi se snažíme maximálně inspirovat zakladatelem skautského hnutí sirem Robertem Baden-Powellem.

Baden-Powellova metoda spočívá v tom, že ve skautské družině nevychovávat mladé skauty dospělí, ale jejich starší kamarádi. Ne poučováním, ale příkladem.

Skautská výchova se dělí do tří větví – věkových kategorií, jejichž pedagogika je uzpůsobená potřebám a stupni rozvoje dítěte.

Vlčata 8-12 let

Život vlčete se odehrává ve smečce – rodině, která pod vedením Akely společně prožívá dobrodružství v džungli a učí se základním dovednostem pro život v přírodě.

Skauti a skautky 12-17 let

Skauti jsou rozděleni do družin složených z 5-8 členů vedených nejzkušenějším z nich. Tvoří skautskou rodinu, která společně vaří, spí v jednom stanu, modlí se, starší členové učí mladší skautským zásadám ale i praktickým dovednostem. Družina pracuje na principu odpovědnosti starších za mladší.

Roveři a starší skautky 17 a více let

Roveři a starší skautky se podílejí na vedení a výchově vlčat a skautů. Zároveň se ale sdružují v klanech či ohních, kde mohou sdílet svoje zkušenosti, úvahy, cíle, nejistoty a v neposlední řadě víru.

Ve všech těchto etapách směřujeme člověka k pěti základním cílům, které staví základ pro dobrý život:

Zdraví – Život v přírodě rozvíjí fyzickou kondici ale i zdravé a přátelské vztahy. Je klíčem skautingu.

Charakter – Žijeme ve víru změn. Skauting pomáhá se nebát, držet směr, vést k samostatnosti a odpovědnosti.

Bůh – K Bohu jako cíli našeho života směřuje i celá skautská výchova, teprve v NĚm dosahuje svého nejhlubšího smyslu.

Praxe – Skauting není teoretický systém, ale život v přírodě. Schopnost postarat se o sebe sama v každé situaci.

ZPRÁVY ZE SADBÝ

Dnes jím jako na školách je u konce

S posledním květnovým dnem skončil oficiálně i letošní osvětový program pro školy... a školám se líbil!

Přestože oficiální registrace končí, k projektu se můžete připojit i později – ale již bez možnosti zapojit se do soutěže. Všechny informace naleznete na:

www.dnesjimjako.cz

Od škol přišlo několik pěkných ohlasů, zde uvádíme jeden z nich, ze SOU Uničov:

„V pátek 22. 4. jsme ve škole uspořádali projektový den Dnes jím jako Keňan, do kterého jsme se jako škola registrovali. Vzhledem k tomu, že naším oborem je Hotelnictví a turismus, rozdělili jsme projekt na dvě části. Ta

Služba – Skauting učí mladého člověka, že není na světě sám. Úcta a pozornost k ostatním lidem. Služba druhým.

Zveme každého zájemce mezi nás, bez čekání a bez okolků může ihned s námi vyjít na cestu za dobrodružstvím, krásou přírody, ale především k pěti cílům naší výchovy a realizace.

první byla teoretická, zaměřená zejména na geografii a hospodářství Keni. Využili jsme Vašich skvěle připravených pracovních listů a na závěr si žáci zahráli hru Jenga! V části praktické si žáci společně připravili celé keňské obědové menu – placku chapati, hlavní jídlo chips masala a jako dezert sladké pečivo mandazi. A i když to tak podle receptu nevypadalo, výsledek byl nejen lahodící oku, ale i překvapivě chutný. Jen ten cukr v receptu nebyl, ten si tam žáci přece jen přidali! Projekt měl mezi žáky i učiteli velký úspěch a určitě přispěl i k zamyšlení nad tím, že ve srovnání s keňskými školáky se naši studenti mají velmi dobře...”

Slavnostní vyslání dobrovolníků – Aksanti

12. 6. 2022 budou při mši svaté v 9:00 v kostele sv. Terezičky v Praze-Kobylisích vyslání do světa noví dobrovolníci. Účast přislíbili i hosté ze zahraničí. Poté proběhne v rámci farní kavárny a cyklu Sůl země povídání s Jaroslavem Vracovským.

Přípravné kurzy, které dobrovolníci po celém roce, se blíží ke svému finále... Myslete proto v modlitbách na tyto statečné mladé lidi, aby vytrvali ve svém rozhodnutí darovat rok svého života potřebným dětem a mladým lidem..

Jaroslav Vracovský v ČR

Českou republiku i naši Sadbu navštívil po dlouhých čtyřech letech zakladatel a první ředitel Sadby **Jára Vracovský**, který působí jako misionář v dalekém studeném **Mongolsku**. Čeká na něj série přednášek a krásných setkání – třeba právě s vámi. Všem posílá srdečné pozdravy!

Jan Med se vrací do svého rodného města

15. června proběhne v odpoledních hodinách na jihlavské radnici vernisáž výstavy o Janu Medovi a misijním dobrovolnictví, budete-li poblíž, přijďte nás podpořit. Můžete se těšit na krásné fotografie, indické

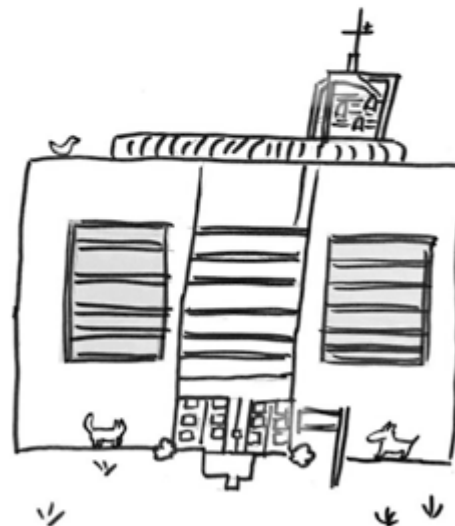
pohoštění, divadlo Víti Marčíka, povídání o Indii aj. Přesný čas a program vernisáže zveřejníme již brzy na našich stránkách.

Radost z tepla a dlouhých dní přeje

vaše SADBA

Stránku dětem připravila Felisa Terreros.

Farnost patří k nejmladším a nejmodernějším v Praze. Základní kámen kostela sv. Terezie byl posvěcen v roce 1934, ale před válkou se podařilo dostavět pouze kapli. Stavba celého kostela byla dokončena až v roce 2000, o rok později získal kostel tři zvony (Panna Maria Pomocnice křesťanů, sv. Jan Bosco a sv. Terezička) a zvonkohru se čtrnácti zvonky. Autorem výzdoby přední stěny za oltářem včetně vitráží a malby je sklář a malíř Jan Exnar.

Pravidelné bohoslužby

Neděle

7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba u sv. Terezičky
11.00	eucharistická bohoslužba v kapli sv. Kláry v Troji
16.30	eucharistická bohoslužba v kostele Stětí sv. Jana Křtitele v Dolních Chabrech

Středy (mimo prázdniny)

17.00	eucharistická bohoslužba pro děti
-------	-----------------------------------

Pondělí–sobota

6.15	ranní chvály
6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba (v úterý večer pro mládež)

Příležitost ke svátosti smíření

Ve **všední dny večer** se zpovídá vždy **půl hodiny před mší svatou** (18.00–18.25).

V **neděli dopoledne** se zpovídá vždy **půl hodiny před každou mší**,

a je-li třeba, i v jejím průběhu.

V **neděli večer** se zpovídá jen **před mší svatou od 17.45** (17.45–18.25).

Modlitba za mír a za Ukrajinu (do 26. června)

- Denně (kromě středy) příležitost k adoraci od 17 h.
- Denně od 18 h společná modlitba růžence.

*„Být malý znamená neztrácet
odvahu kvůli svým chybám, protože
děti často upadnou, ale jsou
příliš malé, než aby si ublížily.“*

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30 18.30	František Blaha Radek Gottwald
Úterý	6.30 18.30	František Blaha / Vojtěch Sivek pro mládež – Václav Jiráček / Petr Boštík / Jaroslav Fogl / Jan Fojtů
Středa	6.30 17.00 18.30	Václav Jiráček pro děti – František Blaha / Pavel Šimůnek (zpovídá Hynek Černoch / Radek Gottwald) Jan Vývoda a Hynek Černoch / Radek Gottwald
Čtvrtek	6.30 18.30	Pavel Šimůnek Josef Trochta / Josef Kopecký (po mši je adorace)
Pátek	6.30 18.30	Hynek Černoch František Blaha
Sobota	6.30 18.30	Josef Kopecký / Pavel Šimůnek Radek Gottwald (mše svatá s nedělními texty)
Neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	Celebranti se nepravidelně střídají.

Vydává: Farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše,
Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8,
farnost.kobylisky@sdb.cz
Redakce: A. Kalinová, B. Mimra, F. Blaha, T. Redlich
DTP: Marie Muchová, Jan Vlasatý
Tisk: TLAMA design

Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 26. června 2022.
Uzávěrka bude ve středu 15. června 2022, 12.00.
Toto číslo vyšlo 29. května 2022 v nákladu 600 kusů.

Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč
Příspěvky posílejte na kobylstek@sdb.cz
nebo do sakristie.

*Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky
nejdou stylisticky upravovány. Názory autorů
nemusí být shodné s názory redakce.*

Číslo účtu farnosti:
205391359/0800

Telefon:
283 029 141, 283 029 165

www.terezicka.cz

QR platba

Celoroční aktivity

neděle	10.00–11.30	Nedělní agapé, farní sál, terasa, zahrada
sudé týdny Po	19.15–20.45	Hovory o Starém zákoně, katechetická m., J. Schrötter
liché týdny Út	19.20–21.00	Diskuse nad texty papeže Františka, katech. m., J. Fiřt
1. út v měsíci	18.30	Velký Úterek u Terky, kostel, farní sál
1. čt v měsíci	19.30–22.00	Eucharistická adorace noční, kostel
každý čtvrtek	19.00–19.30	Eucharistická adorace, kostel
každý čtvrtek	19.30–21.00	Otevřené setkání nad nedělním evangeliem, on-line, živě, Beta
1. pá v měsíci	17.00	Adorace, příležitost ke svátosti smíření
soboty večer	18.30	Mše svatá s texty z následující neděle
Pomoc s úklidem kostela	Pá 7.00 nebo po domluvě: 732 748 920, terezicka.cz/uklid-kostela/	
Půjčování knih	www.terezicka.cz/knihovna, 724 803 594	

Červen

		Nábor nových ministrantů, Václav Jiráček: jiracek@sdb.cz
		Přihlašování k přípravě na křest, fxblaha@sdb.cz, 604 365 458
po, út, čt-ne	17.00–18.00	Adorace v kostele v rámci modliteb za mír na Ukrajině
pondělí - pátek	12.00–12.15	Polední modlitba v kostele se salesiány, přístup přes recepci
pondělí - pátek	12.15–13.00	Obědy u salesiánů, farní sál, možnost objednání přes internet
31. 5. út	17.15	Mše sv. pro děti st. šk. věku z výuky náboženství, komunitní kaple
do 3. pá	19.05	Modlitba novény k Duchu Svatému, kostel po večerní mši svaté
1. st	18.00	Setkání katechetek a katechetů, farní knihovna
2. čt	15.30	Mše sv. pro děti ml. šk. věku a rodiče z výuky náboženství, kostel
7. út	18.30	Velký Úterek: Jak přemáhat pokušení, Radek Gottwald, kostel, farní sál
4. so	19.30	Vigilie ke Slavnosti Sslání Ducha Svatého, kostel
5. ne	18.00	Setkání pastorační rady farnosti, Žlutá klubovna
6. po	19.15	Živý růžence, hovorna u kostela
10. pá	15.00–22.00	Noc kostelů s programem pro děti i dospělé
11.-12. so-ne		PoMužNa, pochod mužů na Svatou Horu u Příbrami
12. ne	10.45	Sůl Země, Misie v 21. století, SADBA a Jára Vracovský, farní knihovna
13. po	18.30–20.00	Setkání rodičů dětí z výuky náboženství s katechetkami/ty, farní sál, zahrada
14. út	18.30	Závěrečný Úterek, kostel a další program, hry, táborák
	19.30	Literární večer - K.Lednická: Šikmý kostel, farní knihovna
18. so		Výlet mladších ministrantů
19. ne	15.00–18.00	Nedělní oratoř, sportovně herní odpoledne pro rodiny s dětmi
	16.00	Odpoledne pro mládež, areál Salesiánského centra
20. po	19.30	Večer chval s kapelou Kairos, kostel
22. st	16.00	Svátost smíření dětí před prázdninami, kostel
	17.00	Poslední mše sv. pro děti před prázdninami (loučení s Pavlem Šimůnkem)
	18.00	Táborák pro děti a rodiče, farní zahrada
24.-26. pá-ne	19.15	Modlitební triduum Modliteb matek, kostel
26. ne	9.00	Děkování a loučení se salesiány Jožkou, Pavlem, Vojtou, kostel, farní zahrada
	19.30	Setkání akolytů